

Märket kutsuu. . .

Suomen ja Ruotsin merirajalla Ahvenanmerellä oleva majakkaluoto Märket kiinnostaa suuresti radioamatöörejä. Piskuinen saari on radioamatöörien kansainvälisessä maaluettelossa merkitty omaksi maakseen, jonne radioamatöörit pyrkivät saamaan yhteyden. Ongelma on vain siinä, että luodolla ei asu yhtään radioamatööriä, muista asukkaista puhumattakaan.

Jotta Märket olisi poimittavissa radioamatöörien lokikirjoihin, pitää jonkun matkustaa sinne, pystyttää lähetinlaitteensa ja tulla ääneen.

Satakuntalaisten radioamatöörien viisihenkinen ryhmä rantautui lokakuussa Märketille ja piti 150 tunnin aikana lähes parikymmentätuhatta yhteyttä maapallon eri puolille.

Yhteensä ryhmä kirjasi yhteydet yli 150 maahan.

Erityisen kiinnostuneita Märketistä olivat japanilaiset. Japaniin ryhmä piti noin 2 500 yhteyttä. Pohjois-Amerikan Yhdysvaltoja saariluoto kiinnosti 2 000 yhteyden verran.

Sivu 14

Kuva Timo Pohjola

Tuulisella ja puuttomalla majakkaluodolla antennien pystytys oli ongelma sinänsä. Pulmia tuli jonkin verran yli 30 sekuntimetrin nopeudella puhaltavasta tuulesta ja sen nostattamasta aallokosta. Joskus meri oli leppoisan rauhallinenkin.

Maa numero 131

Märket Reef

JUHANI KOLOMAINEN

Radioamatöörejä on maailmassa runsaat kaksi miljoonaa. Itsenäisiä valtioita maailmassa on parisensataa. Radioharrastukseen vihkiytyneillä amatööreillä maita on huomattavasti enemmän, kaikkiaan 326.

Radioamatöörien maaluettelossa eli niin sanotulla DXCC-listalla on monia eksoottisia kohteita, joita amatöörit innokkaasti metsästävät.

Suomen ja Ruotsin merirajalla Ahvenanmaan länsipuolella on pieni majakkaluoto Märket. Se on luettelossa merkitty maaksi numero 131. Eurooppalaisten radioamatöörien keskuudessa maa on nykyisin neljänneksi halutuin.

Märket Reef on asumaton luoto. Pituutta sillä on 360 metriä ja leveyttä 80 metriä. Ruotsin ja Suomen raja kulkee keskeltä luotoa. Saarella on majakka ja muutama huoltorakennus. Luodon korkein kohta on kolmen metrin merenpinnan yläpuolella.

Jotta radioamatöörit saisivat kirjattua loikirjojihinsa Märketin, jonkun pitää matkustaa luodolle, pystyttää antenninsa ja laitteensa ja tulla ääneen.

Satakuntalaisten radioamatöörien viisihenkinen Märket-ryhmä rantautui luodolle lokakuussa ja piti 150 tunnin aikana kaikkiaan lähes 19 000 yhteyttä. Kutsu OH1AF/OJO tuli viikon aikana tutuksi kaikilla radi-

Matkassa oli kerhon puheenjohtaja, ulvilalainen **Timo Pohjola**. Hän on Rauma-konsernissa tuotekehittelytehtävissä.

Jarmo Kettunen on porilainen instrumenttiasentaja, innokas yhteyksien pitäjä ja alan puuhamies.

Harjavaltalainen **Ari Korhonen**, viimevuotinen Euroopan mestari radioamatöörien kilpailun puheosuudessa, ansaitsee toimeentulonsa röntgenhoitajana Satalinnan sairaalassa.

Timo Klimoff työskentelee porilaisessa kiinteistöjä markkinoivassa yhtiössä. Porin Kyläsaarella asuva Timo on hyviä tuloksia saavuttanut kilpailumies.

Ilkka Ronkainen on joukkueen tietoliikenneluokkalainen, jolle Märketillä lankesi satelliittiyhteyksien pitäminen. Ilkka on koitoisin Harjavallasta ja työskentelee kivialan yrityksessä.

Helikopteri apuna

Tavaraa Märketille rahdattiin noin puolitoista tonnia. Vuodenajan sääolot huomioiden ainoa käyttökelpoinen kulkuneuvo oli helikopteri, joka joutui tekemään saarelle kolme lentoa.

– Alun perin kuviteltiin selvittävän kahdella lennolla, mutta raskaasti lastattu helikopteri ei suostunut nousemaan ilmaan, koska sen alle kytkettyyn tavaraverkkoon

Satakuntalaisten radioamatöörien viisi-henkinen Märket-ryhmä rantautui luodolle lokakuussa ja piti 150 tunnin aikana kaikkiaan lähes 19 000 yhteyttä. Kutsu OH1AF/OJ0 tuli viikon aikana tutuksi kaikilla radioamatööritaajuuksilla. Maita ryhmä kirjasi runsaat 150.

Kilpailukerho

Teljän radioamatöörit on satakuntalaisten radioamatöörien yhdysside, joka on niittänyt mainetta erityisesti kilpailuissa. Kerhossa on muun muassa maailmanmestaruuksia ja Euroopan mestaruuksia voittaneita jäseniä.

Märket-joukkueeseen kuuluivat seuraavat henkilöt:

Johtajaksi pöytäantenninsa ja laitteensa ja tulla ääneen.

– Alun perin kuviteltiin selvittävän kahdella lennolla, mutta raskaasti lastattu helikopteri ei suostunut nousemaan ilmaan, koska sen alle kytkettyyn tavaraverkkoon oli lastattu liikaa tavaraa, Jarmo Kettunen selvitti. Tarvittiin siis kolme lentoa.

Tavarapaljouteen kuuluivat lähetinlaitteet, elintarvikkeet, vettä ryhmän viikon tarpeeksi, kaksi generaattoria ja antennit. Generaattorien polttoaineet oli kuljetettu luodolle jo ennakoon.

Teljän radioamatöörien Märket-ryhmä oli varautunut tulemaan ääneen kaikilla 12 radioamatööritaajuudella. Lähetinlaitteita oli mukana toistakymmentä.

Saariluodolle tultaessa puuhaa oli riittämiin. Asemien ja antennien pystytys sekä

Kuva Jarmo Kettunen

Märket on vajaa 400 metriä pitkä ja noin 80 metriä pitkä saariluoto Suomen ja Ruotsin merirajalla. Sen korkein varsinkin tuulisella säällä aallot lyövät luodon yli.

generaattorin kytkeminen majakkarakennuksen sähköverkkoon vei sen verran aikaa, että ilta alkoi jo pimentyä. Kukaan ei toiminnan tuoksinnassa huomannut sellaista pikkuseikkaa kuin ruokailu.

Ääneen Märket tuli 6. lokakuuta, lokikirjan mukaan kello 17.57 kansainvälistä aikaa. Ensimmäinen Märketin kutsuun vastannut radioamatööriasema oli suomalainen OH 3 LIX. Kutsun taakse kätkeytyy suomalainen YL (young lady) Raija kotipaikkanaan Lammi.

Äänessä läpi vuorokauden

Kun Märket tuli ääneen, hörivät radioamatöörit korviaan kaikkialla maailmassa. Seurauksena oli valtava ruuhka, jota pyrittiin purkamaan vauhdilla.

– Parhaimmillaan yhteyksiä kertyi yhdeltä kaverilta lokikirjaan 200 yhteyden tunti-vauhdilla, harjavaltalainen Ari Korhonen kertoi. Käytännössä tämä tietää vajaata puolta minuuttia yhteyttä kohden. Siinä ajassa ehdittiin vaihtaa kutsut ja kuuluvuusraportti, ei paljon muuta. Radioamatöörit sanovat tätä ilmiötä ”pile-upiksi”

Timo Klimoffin mukaan periaatteena oli se, että äänessä oltiin läpi vuorokauden. Kun Suomessa on yö, jossain muualla on aamu, päivä tai ilta, kaikki radioamatööreille aktiivista aikaa.

Vuorokaudessa kertyi yhteyksiä parhaimmillaan yli 4 000. Kaikkiaan kirjattiin Mär-

ketilta yhteyksiä runsaat 19 000. Timo Pohjola kertoi, että kaikkein kiivaaimmin Märketiä kärkeivät japanilaiset. JA-maahan Märket piti runsaat 2 500 yhteyttä. Aktiivisia olivat myös amerikkalaiset runsaalla 2 000 yhteydellään.

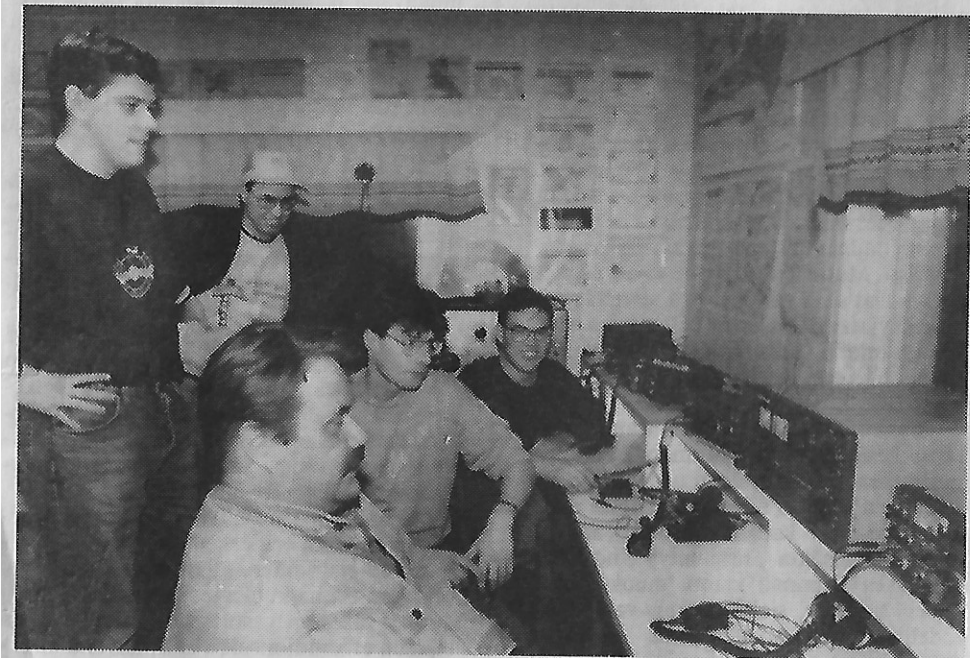
Tuulipulmia

Loppusyösyn säät ovat hyvin vaihtelevia. Märket jopa yli 30 sekuntimetriä heutti jonkin verran antenniensa Iikka Ronkaisen satelli-

Kuva Timo Pohjola

Majakksaarena Märket on ollut jo 1880-luvulta lähtien. Rakennuksestaan se on myöhäisemmältä ajalta. Ne tarjosivat hyvän kiinnitysalustan radioantennien vauhdilla.

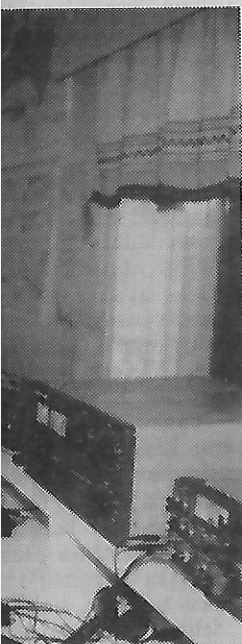
Kuva Juhani Kolomainen

Märket-retki on ohi. Kokemuksia kertaavat kuvassa oikealta Timo Pohjola, Iikka Ronkainen, Jarmo Kettunen (etualalla), Ari Korhonen ja Timo Klimoff.

ahdattiin noin puoli-
najan sääolot huomi-
ökelpoinen kulkuneu-
oka joutui tekemään

eltiin selvittävän kah-
raskaasti lastattu heli-
nousemaan ilmaan,
tтын tavaraverkkoon
araa, Jarmo Kettunen
kolme lentoa.
kuuluivat lähetinlait-
vettä ryhmän viikon
raattoria ja antennit.
oainet oli kuljetettu
1.

öörin Märket-ryhmä
aan ääneen kaikilla 12
lella. Lähetinlaitteita
mentä.
essa puuhaa oli riittä-
ntennien pystytys sekä

a Timo Pohjola, Ilkka
Klimoff.

Kuva Jarmo Kettunen

Märket on vajaa 400 metriä pitkä ja noin 80 metriä pitkä saariluoto Suomen ja Ruotsin merirajalla. Sen korkein kohta on vain kolmisen metriä merenpinnan yläpuolella, joten varsinkin tuulisella säällä aallot lyövät luodon yli.

generaattorin kytkeminen majakkarakennuksen sähköverkkoon vei sen verran aikaa, että ilta alkoi jo pimentyä. Kukaan ei toiminnan tuoksinnassa huomannut sellaista pikkuseikkaa kuin ruokailu.

Ääneen Märket tuli 6. lokakuuta, lokikirjan mukaan kello 17.57 kansainvälistä aikaa. Ensimmäinen Märketin kutsuun vastannut radioamatööri-asema oli suomalainen OH 3 LIX. Kutsun taakse kätkeytyy suomalainen YL (young lady) Raija kotipaikkanaan Lammi.

Äänessä läpi vuorokauden

Kun Märket tuli ääneen, höristivät radioamatöörit korviaan kaikkialla maailmassa. Seurauksena oli valtava ruuhka, jota pyrittiin purkamaan vauhdilla.

– Parhaimmillaan yhteyksiä kertyi yhdeltä kaverilta lokikirjaan 200 yhteyden tuntivauhdilla, harjavaltalainen Ari Korhonen kertoi. Käytännössä tämä tietää vajaata puolta minuuttia yhteyttä kohden. Siinä ajassa ehdittiin vaihtaa kutsut ja kuuluvuusraportti, ei paljon muuta. Radioamatöörit sanovat tätä ilmiötä ”pile-upiksi”

Timo Klimoffin mukaan periaatteena oli se, että äänessä oltiin läpi vuorokauden. Kun Suomessa on yö, jossain muualla on aamu, päivä tai ilta, kaikki radioamatööreille aktiivista aikaa.

Vuorokaudessa kertyi yhteyksiä parhaimmillaan yli 4 000. Kaikkiaan kirjattiin Mär-

ketilta yhteyksiä runsaat 19 000. Timo Pohjola kertoi, että kaikkein kiivaimmin Märketiä kärkeivät japanilaiset. JA-maahan Märket piti runsaat 2 500 yhteyttä. Aktiivisia olivat myös amerikkalaiset runsaalla 2 000 yhteydellään.

Kuva Timo Pohjola

Majakkasaarena Märket on ollut jo 1880-luvulta lähtien. Rakennukset ovat kuitenkin myöhäisemmältä ajalta. Ne tarjosivat hyvän kiinnitysalustan radioantenneille.

Tuulipulmia

Loppusyksyn säät ovat merialueella aina hyvin vaihtelevia. Märket-ryhmä sai kokea jopa yli 30 sekuntimetrin tuulta, joka aiheutti jonkin verran antenniongelmia.

Ilkka Ronkaisen satelliittiantenni, ”kara-

okeantenni”, joksi paikalla ollut merenkulkuhallituksen majakkamestari sen nimesi, peittyi suurten aaltojen alle, mikä keskeytti yhteydenpidon alkuunsa. Satelliittiyhteyksiä Ilkalle kertyi silti seitsemisenkymmentä.

– Tietokone lasi kaiken aikaa satelliitin ratoja ja aikatauluja. Pienten alkuhankaluuksien jälkeen homma alkoi sujua, Ilkka Ronkainen kertoi.

Tuulen voima aiheutti sen, että antennien mastoja jouduttiin lyhentämään ja harustamaan niitä tavanomaista tukevammin. Pieniä vaurioita kuitenkin syntyi. Muun muassa antennien kääntölaitteet särkyivät ja antennille tuli muitakin vaurioita.

Käytännön pulmia tuli myös muun muassa sellaisesta arkipäivän rutiinista kuin käymälässä käymisestä. Käymälän virkaa toimitti majakan ulkopuolella oleva betonipömpeli. Kun tuuli myrsköi voimakkaimmillaan, ei ulos ollut mitään asiaa. Myönteinen puoli oli se, että meri piti huolen käymälän siivouksesta.

Seitsemän vuorokauden kuluttua väsyneet operaattorit palasivat jälleen Ahvenanmaalle ja sieltä edelleen mantereelle.

Mikä saa ryhmän lähtemään tällaiseen rääkkiin? Yhdestä suusta ryhmä sanoo, että syynä oli halu antaa amatööreille mahdollisuus korjata maatilastojaan. Märket-yhteyden kuittauskortti on kullannarvoinen radioamatööreille.

Ryhmä saattoi kirjata hyvän mielen säksi itselleen myös melkoisen kokemuksen ketin, joka pysyy mielessä pitkään.